Пожди хвильку приятелю!

Коли хочеш накидатись на соціялістів, то накидай ся. Найбільше закидів, які ти зробиш, були вложені у твої уста слуханем, або читанем, але се нічого не шкодить. То оплачує ся комусь дурити тебе так довго, як довго ти даєш ся дурити. Ми не журим ся за соціялістів. Ми бачимо, що вони є дуже гарними людьми; але коли ти маєш невдоволене до них, так продовжай дальше. Се не пошкодить соціялістам, але може поможе тобі.

Але не накидай ся на соціялізм, поки не узнаєш, що соціялізм є!

Соціялісти є звичайні мущини і женщини, як й ти сам. Соціялізм є система товариства, до котрого приналежуть, або будуть приналежати всі мущини і женщини цілого сьвіта. Соціялізм або буде добрим для тих мущин і женщин, або буде злим для них. Однак в обох случаях, то є за тяжке питане для тебе і тому не критикуй, закім не пізнаєш, що соціялізм є.

Тепер ми жиємо під капіталізмом.

До одиниць належуть млини, майни, банки, елеватори і другі великі підприємства. Решта нас мусить їх уживати. Ми уживаєм після їх термінів. Натурально, ті терміна не є преспособлені для нас. Ми не маємо нічого до розпорядимости в сій справі. Ми працюємо по їх услівям. Результат є такий, що більшість нас дістає тільки заледви що на житя і на виховане дітий на те, щоб вони занимали наші місця в їх підприємствах, коли ми станемо безсильними.

Диктуючи нам услівя, капіталісти зміцняють ся.

Вони усе обчислюють те, що кождий з нас одержить за роботу. Ми не потребуємо доказувати тобі се, позаяк ти сам те знаєш. Коли ти ні, так твоя жінка знає. Люди все біднїють, з кождим днем є все більше голодуючих. Ми зустрічаєм чимраз більше труднїйші спромоги на житя. Ми не всі знаємо, чому, але всі знаємо, що воно так є. Такі услівя, які маємо сегодні, провадять людий до втрати ума, до зброднї, до проституції, до самоубійства. Вони зовсім не можуть видержати се.

Капіталізм однак дальше продовжає своє,

Соціялісти змінили би всі сі пекельні услівя. Одинокий спосіб на се є, а то змінити теперішну систему. Замість того, що в капіталістичній системі одиниці є властителями, ми мусимо завести соціялістичну систему, де всі будуть властителями. Замість того, що одиниці диктують, мають всі диктувати услівя. Де усі будуть мати рівну силу і рівну спромогу. Тепер дають одному лїпшу спромогу, як другому і за те не всі є однаково рівні.

Всім однакова спромога се те, чого соціялісти хочуть! Сете, що ти хочеш!

Ми не хочемо „ділити ся", ми не жадаєм відібрати від другої людини тяжко запрацьований маєток. Ми не хочемо стати богачами без праці. Ти ніколи не чув сего від правдивого соціяліста. Соціялізм певно не дав тобі тої ідеї.

Соціялізм стоїть за абсолютною справедливостию.

Соціялісти вимагають, щоби люди перестали вязати свої руки тоді, коли другі мають оруже. Соціялісти кажуть, що розумним людям працювати рік від року, продукувати великі богатства для якогось перегудованого нероби тільки тому, що він називаєть ся капіталістом і є проклятою зброднею. Соціялісти напирають на те, щоб ми, як ціле людство, за посередництвом нашого уряду, зробили кінець сій несовісній ситуації. Соціялісти є за публичною власностию; за тим, щоби всі мущини і женщени мали голос у всяких справах, за системою, яка дала би всім нам спромогу — не лише кільком лисам капіталістам.

І що-ж ти маєш сказати проти сеї пропозиції.

Ми знаємо, що не всі соціялісти є дійсними, сьвідомими соціялістами. Але хто казав що вони є такими? О скілько є певним, що всі вони старають ся, щоб зробити ті загальні услівя ліпшими, як вони є. Коли ти противиш ся їм, так ти не пробуєш змінити услівя на ліпші, як они тепер є. Кождий раз, коли ти накидаєш ся на соціялістів без добрих причин, ти ставаш себе в позицію низше соціяліста. Кождий раз, коли ти накидаєш ся на соціялізм, ти наражуєш ся на цілий сьвіт будучности. А ще гірше, люди будуть думати, що ти є не сьвідомий, що ти є дурень або крутар.

Позаяк ніхто, а тільки дурень або крутар буде спротивляти ся системі, котра дасть кождому рівні нагоди — рівні права.

Приятелю! Ти з'йшов з дороги. Перестань! Ми всі мусїли перестати. Тепер час і тобі. Ми були противні соціялізмови, а тепер ми його підносимо Ми позволяли капіталїстичним часописям дурити нас, щоб проклинати соціялістів. Але ми довідали ся, що соціялісти стоять як раз за тим, чого нам треба, тільки що ми сего не зрозуміли. Ми признаємо, що є богато „злих соціялістів", та чорт з ними... Ми мусимо їх навчити, коли позволять себе учити, а ні, то усунути їх з рядів соціялістичних. Соціялісти стоять за рівними нагодами, за сьвітовими справами і за рівним поділом. І хто бажає чого більше?

Нам вприкрило ся бути ослами для капіталістів. Тобітоже — думаю. Ми хочем спромоги на життя. І ти хочеш. Ми будемо помагати знищити капіталізм, а завести соціялізм. Берім участь усі. Вставаймо в ряди соц. дем. партії. Ти знаєш, що теперішна сестема не є справедлива.

Змінїм її!

Чому ні?

Хто нас стримає?!

Дописі.

Монтреал, Кве.

В неділю дня 14. марта відбуло ся в нас велике віче, скликане відділом У. С. Д. ім. Мир. Січинського, на котре явилось поверх 300 робітників і робітниць. Віче отворив тов. Т. Соколик і вділив слово тов. А. Дмитришиному, котрий в довгій промові обговорив мінімальну і максімальну програму Соц.-Демократії і представив капіталістичну господарку від котрої робітникам неможливо жлати полекші. Лише тоді — сказав він — робітники зможуть здобути краще житє, коли будуть з'орґанізовані в ряди Соціял-Демократії. Прийде час, коли на місце капіталістичного господарства запровадить ся соціялістичний лад, в котрім не буде визискувачів і визискуваних.

Опісля говорив тов. Ів. Гнида. У своїй промові говорив про весну, котра прийшла вже до нас і що вона нам принесла. Сегорічна весна принесла для робітництва голод та нужду і жертву „богови" війни. Минувших років, коли рільники дочекались весни, то орали і сіяли зерно на полю, а тепер замість плугів орють гармати поля і замість зерна засівають людськими трупами. Міліони найкращого цьвіту житя пішли воювати за вітчину, котрої й самі не мають.

По промові тов. І. Гниди забрав слово тов. Т. Корчак, вказуючи також на різню европейську і взивав присутних до боротьби з капіталом і щоб еднатись в Робітничі Орґанізації.

На закінчене забрав голос знова тов. А. Дмитришин і у своїй промові коротко, але горячо завізвав присутних до впису в ряди Соц.-Демократії. По скінченю його промови вписалось 18 нових членів і одна членькиня.

По вписі членів один з ново-вступивших з російської України тов. С. Фльорчук представив боротьбу робітництва з царатом. Його промову переривано оплесками.

Віче закінчилось окликом „Хай живе Соціял-Демократія!" і революційними піснями.

Вічевик.

Колмен, Алта.

В нас відбуло ся двоє віч, на 14 і 28 лютого с. р. котрі були скликані нашим відділом У.С.Д.П.

На обох вічах говорив тов. Тем. Корейчук. Він в своїх бесідах представив робітникам сучасну боротьбу кляс, політичну і економічну боротьбу і теперішне положене пролетаріяту цілого сьвіта. Він взивав всіх зібраних, щоби вже раз отворили свої очи і поглянули на той злодійський капіталістичний лад, котрий знущаєть ся над робучою клясою, котрий привів міліони людий до того, що сегодні міліони найкращого народу ставить грудь проти груди, пробиваючи взаїмно себе баґнетами і т. и., щоб робочий народ їм знова кращі поліпшеня на їх кишені. То-ж тов. Корейчук висказав зібраним досить ясно, як капіталісти потрафляють затуманювати робітника з їх Мацохами і другими такими отцями духовними.

Так само бесідник пояснив зібраним, на що У.С.Д.П. скликає віча і яке ті віча мають значінє. Він сказав, що віча не скликаєсь на те, щоб назбирати тих кводрів, де деякі людоньки собі представляють, але віча на те скликаєть ся, щоб робітникам дати повну соціялістичну науку, котрою робітники повинні інтересувати ся; бо вона вкажить їм вихід з сеї капіталістичної неволі і проведе їх до зрозуміня, що всі кривди заподіяли їм капіталісти, а не робітники. Він взивав присутних, що вони мусять самі орґанізуватись і осьвідомлюватись, що они неповинні спускатись на орґанізаторів, щоби аж ті прийшли і їм усе наказували до ух.

На першім вічу зібрано на дальшу подорож тов. Т. Корейчука $6.50, а на другім $2.20, за що всім жертводавцям складаємо щиру подяку.

С. Данилюк
секретер.

Веланд, Онт.

На 28. лютого в неділю відбув ся у нас мітінґ бізнесовий і пропаґандовий. Тов. Романович яко предсідатель отворив мітінґ і пояснив товаришам, що таке орґанізація. Опісля уділив слово тов. Сороці, котрий приїхав на днях з Вінніпеґу. Тов. Сорока у своїй грімкій промові виголосив на мітінґу реферат на тему кріза і безробіте і нинїшне положене робітника у воєннім часї. Він вказав голод і нужду, яку терплять фармері і робітники і хто сю нужду спричинив. В кінці сказав він, що одиноким ратунком висвободитись з під капіталістичної сестеми є тільки одинока партія соціял - демократична. З його промови присутні були дуже вдоволені і надгородили його громом оплесків. Тов. Сорока заявив, що буде довший час у Веланд і взивав товаришів, щоб они приходили що неділї так числено, як нинї на мітінґ.

Яким Помейчук

один не був значно біднїщий від другого. Тепер-жеж бідність одного, являєсь богатством другого; а богатство одного — являєсь бідністю другого.

Хто уважно прочитав всі стрічки від початку той сам ясно зрозуміє і здасть собі справу: хто міг витворити соціялізм? — Хто спонукав народні робочі маси до витворення сеї науки? —

Нема нічого на світі, щоби не мало початку. Коли вдарите пса — він заскавулить, а дальше кине ся на вас. І тепер спитайте ся: яка причина, що той пес кинув ся на вас? — Зле поводженне ся з ним, некористні услівя для нього — те все! Те саме і з соціялізмом. — Бідність випливаюча зі зросту світового богатства — та бідність зродила соціялізм. І та бідність визвала проти себе бунт бідняків. Соціялізм підхопив ту бунтуючу ся масу, просьвічає її та вказує цїли борби і її средства.

Не посторонними людьми являємо ся ми, соціялісти між народом. Ми прийшли, щоби розкрити вам то, що вас найбільше угнїтає, щоби розяснити працюючим масам їх страшне та розпучливе положенне в теперішнім ладі, щоб поліпшити долю робочого люду!

Соціялізм каже:

Нещасний пролетарь, котрий живить цілий світ своєю працею не має жадних інших средств до життя, кромі робочих рук.

Пролетаріят і буржуазія, — се дві головні кляси, і межи тими двома клясами ведесь неустанна, то тиха, то явна і кровава борба, борба за право на продукт, витвореного пролетаріятом. Кляса проти кляси!

Щоби збільшити свої доходи — буржуазія безнастанно стремить до сего, щоб знижити платню робітникам, місто сего збільшити день праці. Буржуазія краде в чоловіка дорогий час, не дає йому спокійно відітхнути, перетворює з людини німе сотворінне, котре не може упімнути ся свойого права.

А щоби устояти на степені людскости, щоби оскільки мога, як найскромнїйще забезпечити свою рідню та почувати себе чоловіком а не машиною — пролетар бореть ся о короткий день праці, за свою працю жадає правдивої винагороди — старає ся поліпшити свою долю.

Кождий з нас пролетарів бореть ся. Ми боремо ся все, кождої хвильки, не замічаючи сеї борні. Против когож та борня звернена? — Против відвічного ворога людства, ворога поступу і проти свойого клясового ворога — капіталізму.

Ціле єство пролетаря, його тіло і душа, мрії й розум бунтують ся проти рабського положення, в котрім його держить нинїшний лад капіталістичний, сотворений богом, а опертий на нуждї міліонів робочих рук.

Ціле єство пролетаря борить ся проти такого устрою і ціла теперішня сестема, ціла підвалина ладу капіталістичного, се нічо інше, лише величезна машина, котра за помочею державних законів, жандармських баґнетів, тюрем та казарм, війною і церковними підлими (не)-правдами хоче постримати, хоче здусити дух бунту в робочім люді...!!

Кляса проти кляси!

Кляса богатих і ситих, щасливих і забавних — буржуазія в і ч н о находить ся в борні з своїм клясовим ворогом — пролетаріятом!

Коли буржуазія, без всякої нужди для себе і користи для других, давить та допче людскість пролетаря, коли відриває у пролетаря жену та дочку, то все те робить під напором свойого інстинкту (смутнього чувства), а той інстинкт допроваджує до сего, щоби все більшу і більшу пропасть робити між ним (буржуєм) — та його відвічним ворогом пролетарем. Той інстинкт намовляє буржуя до сего, щоби тим більше зробити з пролетаря німе сотворінє, котре сліпо підчиняєть ся під власть свойого пана!

Успіхи науки, всякі винаходи, розслїди, все, що в руках капіталістів перетворює ся в средство, все звернене проти робітника. Закріпостити робітника на довгі часи в ярмотягнучім положенню, та зробити з нього раба — от ціль капіталізму! Кляса проти кляси!

І соціялізм вказує ту енерґічну борбу кляс, котра зростає тоді, коли бідність виростає з зросту богатства.

(Дальше буде.)

Чи ваш сусід читає Роб. Нар.?

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO